

nen betinget af, at den dømte meddeler samtykke til overførelsen. Med tillægsprotokollen åbnes bl.a. mulighed for i visse tilfælde at overføre straffuldbyrdelsen, selv om den dømtes samtykke ikke foreligger. Tillægsprotokollen er optaget som *bilag 2* til lovforslaget.

Endelig gennemføres de ændringer, der er nødvendige for, at Danmark kan ratificere FN-konventionen af 15. december 1997 til bekæmpelse af terrorbombninger. Denne konvention medfører bl.a., at en stat afskæres fra at nægte udlevering udelukkende med den begrundelse, at den forbrydelse, anmodningen angår, er en politisk forbrydelse mv. FN-konventionen er optaget som *bilag 3* til lovforslaget.

Herudover gennemføres enkelte ændringer i straffeloven og forskellige andre love inden for Justitsministeriets område, som i det væsentlige er en følge af afskaffelse af hæftestrafpen, jf. lov nr. 433 af 31. maj 2000 om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af en lov om fuldbyrdelse af straf mv. (Ændringer som følge af straffuldbyrdelsesloven, afskaffelse af hæftestrafpen og prøveløsladelse af livstidsdømte mv.). Ved denne lovændring blev de dagældende straffebestemmelser inden for Justitsministeriets område tilpasset som følge af afskaffelsen af hæftestrafpen. Med dette lovforslag foreslås en lignende tilpasning af de straffebestemmelser, der er indeholdt i love vedtaget i sidste folketingssamling.

Vedtagelse af lovforslaget indebærer i øvrigt, at Folketinget giver samtykke til, at Danmark ratificerer 1. tillægsprotokol af 18. december 1997 til den europæiske konvention om overførelse af domfældte samt FN-konventionen af 15. december 1997 til bekæmpelse af terrorbombninger.

2. Styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri

2.1. EU-rammeafgørelsen om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri

Den 24. maj 2000 meddelte Folketinget i medfør af grundlovens § 19 samtykke til, at regeringen på Danmarks vegne medvirker til Rådet for Den Europæiske Unions vedtagelse af et udkast til rammeafgørelse om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner i forbindelse med indførelsen af euroen (EU-rammeafgørelsen om beskyttelse mod falskmøntneri). Der henvises herom til Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne, s. 7431 og 8437, tillæg A, s. 7738 og 7748, tillæg B, s. 1338, samt tillæg C, s. 774. Udkastet til rammeafgørelse er efterfølgende vedtaget på rådsmødet (retli-

ge og indre anliggender) den 29. maj 2000, jf. lovforslagets *bilag 1*.

Artikel 1 i rammeafgørelsen indeholder definitionen af udtrykkene »konvention«, »penge« og »juridisk person«. Udtrykket »juridisk person« omfatter enhver enhed, der har denne status i henhold til den nationale lovgivning, der finder anvendelse, dog ikke stater og andre offentlige organer under udøvelsen af offentlige beføjelser samt offentligretlige internationale organisationer.

Efter *artikel 2* er formålet med rammeafgørelsen at supplere den internationale konvention af 20. april 1929 til bekæmpelse af falskmøntneri og protokollen dertil (1929-konventionen), dog således at de forpligtelser, der følger af 1929-konventionen, ikke berøres. De medlemsstater, der endnu ikke har ratificeret 1929-konventionen, forpligter sig til at gøre dette.

Artikel 3-6 fastsætter *kriminaliseringspligten* ifølge rammeafgørelsen.

I *artikel 3* opregnes de handlinger, som skal være strafbare i den nationale lovgivning. Det drejer sig om følgende handlinger:

- enhver fremstilling eller forandring af penge i bedragerisk hensigt,
- indførsel, udførsel, transport, modtagelse eller anskaffelse af falske penge med henblik på udgivelse, vel vidende at de er falske,
- fremstilling, modtagelse, anskaffelse eller besiddelse, der foretages i bedragerisk hensigt, af redskaber, genstande, edb-programmer og alle andre midler, som er bestemt til fremstilling eller forandring af penge, samt hologrammer eller andre sikkerhedselementer til beskyttelse af penge mod forfalskning.

Artikel 4 medfører pligt til at sikre, at de ovennævnte handlinger er strafbare, hvis de begås under anvendelse af lovlige pengeudstedende myndigheders faciliteter eller materialer, men ved krænkelse af de kompetente myndigheders rettigheder eller i strid med betingelserne for de kompetente myndigheders ret til at udstede penge og uden disse myndigheders tilsagn.

Efter *artikel 5* skal medlemsstaterne sikre, at de ovennævnte handlinger er strafbare ikke blot for så vidt angår falskmøntneri med hensyn til eksisterende valuta, men også for så vidt angår falskmøntneri med hensyn til eurosedler og euromønter, der begås, før euroen sættes i omløb den 1. januar 2002.

Efter *artikel 6, stk. 1*, skal de ovennævnte handlinger kunne straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, herunder frihedsstraf, der kan medføre udlevering. For fremstilling og foran-